

En nu wegwezen! is een goede-doelen-boek.

Gerard schenkt de gehele opbrengst aan
Alzheimer Nederland.

www.goededoelenboeken.nl is een initiatief van GigaBoek.

Gerard van Hal: 'Vorig jaar, toen ik zestig ben geworden, stapte ik half juli op de fiets, voor een tocht van zes weken naar Santiago. In het boek neem ik jullie mee op reis, door prachtig landschap en met vele mooie ontmoetingen. Zoals overal in het leven waren er ook op de Camino een paar hindernissen te overwinnen. Het boek sluit af met een paar beschouwingen en praktische tips over bagage, dagafstanden en overnachtingsplaatsen. De tocht is gemaakt op de fiets van mijn zwager, die op veel te jonge leeftijd is overleden aan Alzheimer. Daarom gaat de opbrengst van dit boek dan ook naar het goede doel.'

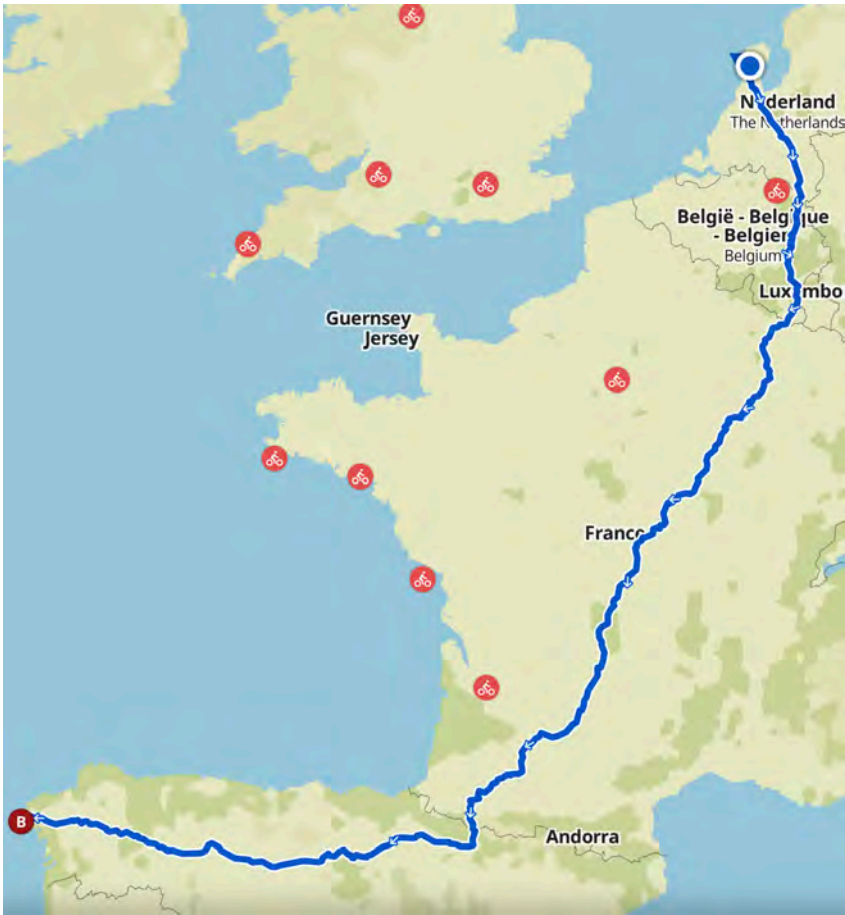
© 2023 tekst en foto's Gerard van Hal
Alle rechten voorbehouden

www.gerardvanhal.com

ISBN 9789085484776
www.gigaboek.nl

Route	8
Voorwoord.....	9
1 De voorbereidingen - 'wil het juiste Sint Jacobs-genootschap opstaan?'	10
2 Het vertrek - 'van Buren naar Buren'	14
3 Via Bossche bollen naar Weert.....	16
4 Het land uit, en er weer in	18
5 Samen uit, alleen thuis.....	20
6 Bastogne, dat is andere koek	22
7 Vice La France!	24
8 Een koelkast in ruil voor boodschappen	26
9 Afwijken wordt gestraft.....	29
10 De meeste mensen deugen	31
11 Je bent Hollander, of je bent het niet	33
12 Bed & Bike	35
13 Wij zullen doorgaan	38
14 Corona.....	41
15 ADO in Frankrijk.....	42
16 Pech onderweg	44
17 Druk, volume en temperatuur	49
18 Het gaat niet om de snelheid.....	51
19 Heet, heter, heetst.....	52
20 Als je 't over de duivel hebt	54
21 5 kwartier in een uur.....	57
22 Een bijzondere ontmoeting	59

23 Rustdag in de tour	61
24 Pyreneeën in zicht.....	62
25 Wat is hier leuk aan?	63
26 'You're doing great, you're looking smart!'	67
27 Olà, Buenos Dias.....	70
28 Mag het licht aan?.....	73
29 Karakter en discipline.....	77
30 Een kip en een haan	79
31 Snelweg camping, snel weg.....	85
32 Highway to Santiago	90
33 Van het padje af	94
34 Betrapt.....	97
35 'Why not take a break?'	100
36 'Boring calories'	104
38 'I've made it!'	109
39 Ontmoeting met Jacobus.....	114
40 De Camino geeft, de Camino neemt	117
41 Op bezoek bij de Spaanse sterke arm.....	119
42 Noord-Hollands onderonsje	122
43 Bij de neus genomen	125
44 En nu wegwezen ...!.....	128
45 Tot besluit	132
46 Lijst met bagage	134
47 Dagafstanden.....	136
48 Overnachtingsplaatsen.....	138

Route

De afgelegde route verliep vanaf Sint Pancras via Buren en Weert naar Maastricht. Vanaf daar volgde ik de route over oude wegen zoals beschreven door Clemens Sweerman.

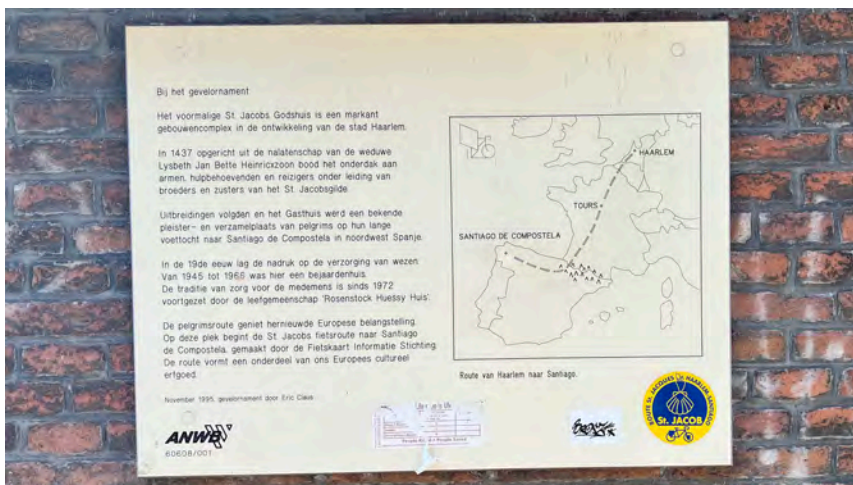
1 De voorbereidingen - 'wil het juiste Sint Jacobs-genootschap opstaan?'

Fietsen naar Santiago, vanaf waar doe je dat? Gewoon, vanaf huis, de voordeur dicht, afscheid nemen, op de fiets springen en gaan trappen. Het leek mij een geweldig idee om zo'n tocht te maken. En dan in principe alleen. Diverse boeken las ik over wandelaars en fietsers en ik raakte steeds enthousiaster. Al snel viel mijn oog op de route langs oude wegen, zoals beschreven door Clemens Sweerman. In 2021 fietste een collega van mij die route en toen wist ik het zeker.

Goede vriend Hans had er ook wel oren naar en zo ontstond het idee om samen te gaan. Maar, zien we dat wel zitten, houden we het vol zes weken lang? We besloten om in de zomer van 2021 een week door Nederland te gaan fietsen en dan te kijken hoe de chemie onderweg is. We fietsten de NAP-route van Bad Nieuweschans naar Breda, vervolgden onze weg over de LF13 naar Vlissingen, om via de kustroute weer terug naar Sint Pancras te fietsen. De chemie was prima, de verschillen in aanpak overbrugbaar en we genoten van de gezelligheid.

In het voorjaar van 2022 maakten we afzonderlijk onze oefenkilometers. In juni fietsten we samen naar Haarlem om daar ons paspoort en eerste stempel op te halen. Het was een prachtige zomerdag met niet al te veel wind. Een bemoedigend begin van de fietstocht! In Haarlem aangekomen was het zoeken naar de ingang van het Genootschap.

We wisten zeker dat we op de goede plek waren, maar een ingang was niet te ontdekken. We liepen licht ontredderd door de straat met, naar achteraf bleek, de startstreep van de Camino. Een vrouw kwam uit een deur en we vroegen haar naar de ingang. 'Ah, ze doen zeker

weer eens niet open! Nu, zie je die rij bellen daar? Probeer daar maar een aantal van en dan komt er wel iemand.' Aldus drukte ik op verschillende bellen en jawel, een zoemend geluid gaf aan dat de deur open zou kunnen zijn. Vol verwachting duwde ik de deur open om in een grote lege hal te blikken. Verderop wees een pijl naar de eerste verdieping, daar moest de Jacobskapel zijn. Wij liepen vol verwachting de trappen op en kwamen in een prachtige kapel met indrukwekkende gebrandschilderde ramen.

Verder was de ruimte leeg, en er was dus ook niemand te zien met paspoorten of stempels. Na een rondje door de kapel te hebben gelopen liepen we terug het trappenhuis in alwaar iemand met een bezem en schoonmaakmiddelen ons tegemoet kwam. Hoopvol vertelden wij waar we voor kwamen en hij reageerde direct begripvol en verzekerde binnen vijf minuten terug te zijn met iemand die ons kon helpen. En inderdaad, daar kwam iemand met een bakje in de hand. Blij verwelkomde hij ons om vervolgens te vertellen dat we toch eerst een uitleg moesten krijgen over de kapel en de ramen. Hij vertelde er boeiend over, één van de ramen herinnert aan onderduikers die zich tijdens de Tweede Wereldoorlog daar schuil hebben gehouden. Jacobus als beschermheilige, een bemoedigend voorteken. Het werd tijd om te gaan stempelen. 'Heren, waar mag ik de

stempels zetten?' 'Maar, we hebben ook een paspoort nodig, dat hebben we in de email aangegeven hoor.' De schoenmaker, die was blijven plakken, werd erop uit gestuurd om twee paspoorten te regelen. Daarna kon dan eindelijk de stempelceremonie aanvangen. Plechtig werden onze paspoorten voorzien van stempels. 'Heren, wat hebben jullie afgesproken over de betaling?' 'Uh, niets, maar we willen uiteraard een bijdrage geven.' 'Van wie hebben jullie eigenlijk de email ontvangen?' Ik liet hem de email zien met de bevestiging van de afspraak en tot mijn grote verbazing riep hij 'maar dat is van de concurrent!'.

Wij waren verbijsterd. De concurrent? Hoezo concurrent? Er bleken twee verenigingen in hetzelfde gebouw te huizen. Vroeger waren ze één, maar een meningsverschil over wel of geen tweejarig lidmaatschap met bijbehorende bijeenkomsten heeft een scheuring veroorzaakt. Jacobus beschermt dus niet tegen scheuringen. We lieten onze gegevens noteren en zouden er nog van horen Verbaasd en vooral blij dat we ons paspoort met stempel op zak hadden verlieten wij het pand. Aan het Spaarne, in de zon, genoten we van een lunch, om daarna weer

noordwaarts te fietsen, terug naar Sint Pancras. We stopten nog even bij de Abdij van Egmond om ook daar een stempel te halen. Dat voelde een beetje als het stempel 'van thuis'.

Via internet sprokkelde we onze uitrusting verder bij elkaar. Branders, stoeltje, slaapzak en matje, vele pakketjes werden er bezorgd. De fietskar had ik vorig jaar al gekocht voor de proefkampeerweek. Wel kocht ik er nog een zonnepaneel op. Die zou nog veel gesprekstof op gaan leveren. Uiteraard werd de fiets helemaal nagekeken en voorzien van een tandwielcassette die wat beter was toegerust voor het vele klimwerk dat te wachten stond. De fiets had ik twee jaar geleden geërfd van mijn veel te jong overleden zwager, evenals zijn fietsschoenen. Ik stond dus letterlijk in zijn schoenen en zijn fiets zou me naar Santiago brengen. Mijn zwager is overleden als gevolg van de ziekte Alzheimer. In 2017 heeft hij nog op deze fiets een stukje meegereden in de 2bike4alzheimer tour. Helaas is er nog geen genezing mogelijk en is alle steun voor onderzoek naar oorzaak en bestrijding van Alzheimer nodig. Om die reden komt de opbrengst van dit boek ten goede aan Alzheimer Nederland. Tijdens de tocht zou mijn zwager nog veel door mijn gedachten gaan 'hij niet meer, ik nog wel'.

Alles was voorbereid, ingekocht en ingepakt, klaar om te vertrekken. Zaterdag 16 juli, de grote dag van vertrek brak aan.

3 Via Bossche bollen naar Weert

De volgende ochtend stond de zon al weer vriendelijk te schijnen en een nieuwe dag verwelkomde ons om onze tocht te vervolgen. Als eerste beklommen we de bekende brug bij Zaltbommel en we genoten van het mooie uitzicht over de rivier en de stad.

In Den Bosch wil je niet om de lekkernijen van bakker Jan de Groot heen. Ook al is hij zelf gesloten op zondag, gelukkig heeft hij de stad ruim voorzien van Bossche Bollen. Normaal een beste hap, nu was hij zo verslonden. De weggetrapte calorieën werden enigszins aangevuld. De tocht voerde verder langs Eindhoven waar we door mijn goede vrienden Harm en Rian gastvrij werden onthaald op de lunch. Waar ik normaal met de auto op bezoek kom, was het nu wel heel bijzonder om op de fiets aan te komen. De fietsen en de uitrusting werden bewonderd, evenals onze plannen om door te fietsen naar Santiago. De lunch werd op een schaduwrijke plek in de tuin geserveerd. Het kwik was inmiddels tot 27 graden gestegen en het werd serieus warm. Na de lunch namen we hartelijk afscheid, en vervolgden onze weg,